

עפ"ג 3787/05/21 - צ' ק' צ' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ג 3787-05-21 ק' צ' נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 243617/2019

בפני **כבוד השופט הבכיר, ברנט-אב"ד**
כבוד השופט בורנשטיין
כבוד השופט פינק

המעורר **צ' ק' צ'**
נגד
המשיבה **מדינת ישראל**

פסק דין

לפנינו ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום ב----- (כבוד השופט עמית מיכלס) מיום 22.3.21, שלפיו הטיל על המערער מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים, מאסר על תנאי ופיצוי. הערעור מכון נגד רכיב המאסר בפועל בלבד.

מבוא

1. נגד המערער הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של אימים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

לפי כתב האישום, בתקופה הרלוונטית הורחק המערער מבת זוגו במסגרת צו הגנה. ביום 5.6.19 הגיע המערער ללשכת הרווחה ב---- וביקש מהעובדת הסוציאלית, הגב' ליאת הראל, סיוע לראות את בנו הקטין. בנסיבות אלו, בהיותו נסער ובוכה אמר המערער כי איש לא רוצה לעזור לו. בהמשך לכך אמר לעובדת הסוציאלית: "אני יודע מה לעשות", וכששאלה אותו העובדת הסוציאלית לכוונתו ענה "אני אהרוג את אשתי או אתאבד".

2. המערער הורשע, לאחר שמיעת הוכחות, בביצוע עבירה של אימים, כמיוחס לו בכתב האישום.

3. בגזר דינו קבע בית משפט השלום, כי במעשיו פגע המערער בערך החברתי של הגנה על הזכות לכבוד ולחיים בבטחה ובשלווה, כמו גם ההגנה על תפקודו התקין של השירות הציבורי ויצירת סביבה בטוחה לעובדים. עוד קבע, כי נוכח מדיניות הענישה הרלוונטית, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים ובין מאסר לתקופה של 9 חודשים. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם ציין בית המשפט לחובת המערער את עברו הפלילי של המערער. כן הדגיש כי המערער לא זכאי להקלה הואיל ולא הודה אלא ניהל הוכחות. לזכותו של המערער ציין את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה והעובדה כי לא חזר לבצע עבירות. לעמדתו, יש מקום בנסיבות אלו להטיל על המערער עונש שהוא ברף העליון של המתחם. מכאן קבע, כי יש להטיל על המערער עונש הכולל מאסר לתקופה של 8 חודשים, מאסר על תנאי ופיצוי.

4. באת כוח המערער טענה, כי דברי האיומים הושמעו בפני עובדת סוציאלית מתוך מצוקה וכי בית המשפט התעלם מפסיקת בית המשפט העליון, לפיה יש לבחון באופן שונה דברי איומים מתוך משבר. עוד טענה, כי בית המשפט קבע מתחם על יסוד פסיקה שונה באופן מהותי מענייננו, והחמיר עם המערער הן בקביעת המתחם והן בקביעת העונש בתוך המתחם. מכאן עתרה לבטל את עונש המאסר בפועל שהוטל על המערער ולהמירו בעבודות שירות או בצו שירות לתועלת הציבור.
5. התביעה טענה, לעומת זאת, כי לא נפלה כל שגגה בגזר הדין. לטענתה, ניתן היה לקבוע מתחם מחמיר יותר, בהתאם למדיניות הענישה. יתר על כן, נוכח עברו הפלילי של המערער, הכולל הרשעות בעבירות איומים, היה מקום למקמו, כפי שעשה בית משפט השלום, בחלקו העליון של המתחם. מכאן עתרה התביעה לדחות את ערעורו של המערער.

דין והכרעה

6. בצדק קבע בית משפט השלום, כי המערער פגע במעשיו בערכים החברתיים של הגנה על זכותו של אדם לחיות בבטחה ומבלי שתיפגע שלוות נפשו. בביצוע עבירה של איומים בפני עובדת סוציאלית יש גם כדי לפגוע גם בתפקודו התקין והבטוח של השירות הציבורי.
7. בית משפט השלום קבע את חומרת המעשים, כמו גם את מתחם העונש ההולם בהתבסס על פסיקה הכוללת איומים לפגיעה בעובדי ציבור (ראו, למשל: רע"פ 4565/12 **חאלד נ' מדינת ישראל** (4.11.13); רע"פ 2019/11 **מיארה נ' מדינת ישראל** (22.3.11); רע"פ 5940/06 **גל נ' מדינת ישראל** (18.12.06)). בענייננו, הדברים כללו אמנם איום של המערער לפגוע בחיי אשתו ולא איום לפגוע בעובדת הסוציאלית, אולם דברי האיומים נועדו, בין היתר, להפעיל לחץ על העובדת הסוציאלית, כפי שקבע בית המשפט. מכאן, שלא נפלה שגגה של ממש בקביעת המתחם, וזאת למרות שניתן למצוא, כטענת באת כוח המערער, מתחמי ענישה, בנסיבות דומות, הכוללות מנעד המתחיל במאסר על תנאי ועד מאסר לתקופה של 12 חודשים.
8. בית משפט השלום קבע את עונשו של המערער ברף העליון של המתחם, גם אם לא בקצהו העליון, וזאת בעיקר משום עברו הפלילי של המערער הכולל 7 הרשעות קודמות בעבירות אלימות לרבות איומים.
9. אכן, נוכח עברו הפלילי והיעדר שילוב בהליך טיפולי כלשהו היה מקום למקם את המערער בחלקו העליון של המתחם. עם זאת, גם עונש של עבודות שירות לתקופה ממשית מצוי בחלקו העליון של המתחם. לא ניתן להתעלם בהקשר זה מחלוק כ-7 שנים מאז הסתבכותו הקודמת. יתר על כן, הרשעותיו האחרונות כללו עונשי מאסר על תנאי בלבד. מאז ביצוע העבירה חלפו כשנתיים, ובמהלכן לא שב המערער לבצע עבירות נוספות. יש לקחת גם בחשבון את עדותה לעונש של אשת המערער, אשר מסרה כי המערער הוא המפרנס העיקרי של משפחתם, המונה 6 ילדים וכי אחד מהילדים בעל נכות וקשור מאוד למערער. נטען גם כי אביו של המערער על ערש דווי והוא מטפל בו.
10. מכאן מסקנתנו, כי ניתן, חלף עונש המאסר בפועל, להסתפק בעונש של מאסר בדרך של עבודות שירות.
11. לאור האמור, הערעור מתקבל, כך שחלף המאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים יוטל על המערער עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות לתקופה של 8 חודשים.
- את עבודות השירות יבצע המערער בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 19.12.21. המערער יתייצב ביום 5.6.22 עד השעה 08:00 בפני הממונה. מובהר בזאת, כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל.

ניתן היום, ז' אייר תשפ"ב, 08 מאי 2022, במעמד המערער
וב"כ עו"ד גורסקי וב"כ המשיבה עו"ד קרן לוי.

אפרת פינק, שופטת

שמואל בורנשטין, שופט

מיכל ברנט, שופטת בכירה